

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઇટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક 1932 કિંમત ૬ આ.ન/

ગ્રંથનામ ડિ. 221. મહાદેવ કુનીડ વ
2158 દેવ

વર્ગાંક

કિસ્સા

મહમદ હનીફ વ સફેદ દેવ

(યાને મહમદ હનીફ સફેદ દેવને માસ્યા.)

છપાવી પ્રગટ કરનાર.

અલાદીનભાઈ ગુલામહુસેન

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના રૂપ માં આકટ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરેલું છે.

મુંબઈ મથે.

“હિગલ” આપખાતામાં છાપું

કિંમત ૬ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઓપીનિંગ-સંગ્રહ
૭૩૨

બીસમીલ્લા હીર રહમાં નીરરહીમ.

અલહમદ લીલ્લાહે રખખિલં આલમીન

વસ સલાત વસ સલામ અલા રશુલાહી વઆલ

આલહી વ અસહાબિહી અજમુદીન.

શુકર હે ઉમ પરવર દીગા ~~હુસન~~ કુન કે કહેને સે સારી જહાન કે પેદા કીયા, ઐર અપને ગુરમે ખતમુન નખી કે જુલવા દે જૈહુરમે લાયા. અં મા બાદ એ કિશ્સા મહમદ હનીફ સફેદ દેવ વ જમહુર કા અસલ નસર મે ફારસો જૈયાન મેં થા, લેકીન એક શાહર તખ્તલુસ મિસકીન બહુત મેહિનત મુશકત લેકે ઉસકુ જૈયાન દખ્ખની તજૈમ મેં કીયા થા, અપ કમ યાખી કે અપ્પ એ ક્ષિદવી ને ખસેહત તમામ હરકે ગુજરાતી જૈયાન દખ્ખની મેં જિંનત દીયા, ઉમમેદ હૈ, કે મુસલમાન બાબું ઇમ કિરમે કે પરહકર સવાબ સે મુશરફીફ હોંગે ઐર જો કુછ ગલતી હો તો ફલમ મેહત સે ઇસીલાહ દેવેં.

અલ ઇનસાન મરકબું નલ ખતિયા.

વન નીસયાન.

વસસલામ.

કીસ્તા મહમદ હનીફ સફેદ દેવ વ જમહુર.

બીસમીલ્લા હીર રહમાં નીરરહીમ.

— ૦૦ —

હર નાઆત ખુદા વ પજતન.

- મિસ્ત મૈ કરેં જ અનામેં ખુદા ॥
 મહમદ નખી ગુર પાંદા કિતા ॥ ૧ ॥
- મો રોશન મિસ્ત જગમે તેરી સારી ॥
 મો હમમે મિસ્ત કુચ ન જાયે કાહી ॥ ૨ ॥
- તુહીં આપ દિલમેં ઉગ્ગલા કરે ॥
 મુખ્ત આત લેકર મો દિલમેં ધરે ॥ ૩ ॥
- મેરા દિલ મુનોવર કરે પઝ સું ॥
 શમો રાજી દિલમેં તેરે ધસિક સું ॥ ૪ ॥
- ન હોયે મેરે દિલમેં તુજ બિન કોહી ॥
 કરેં યાદ તેરી ન લાગેં દોહી ॥ ૫ ॥

ધલાહી તું શાહો ગરીબાં નવાઈ ॥	
અપ્પશ લે તું રહેમતમે રેઝે ગુદાઈ ॥	॥ ૬ ॥
મેરા જ્ઞાન જીઈશિસે હાં પાઠિ માલ ॥	
સો રેઝે હથરકું તું રાખના મંબાલ ॥	॥ ૭ ॥
મહિર બિન સો તેરે કીકાણાં નહીં ॥	
તેરી હિકમતાં કું પછાના નહીં ॥	॥ ૮ ॥
કે જપ્પ તું કરેગી કરમકી નઝર ॥	
અલે જાવે મોમિન સો જનત બિતર ॥	॥ ૯ ॥
યુનાહાગાર આજીઝ હમન પુર યુનાહા ॥	
સો નાંમા અમલકા હુવા હાં સીહા ॥	॥ ૧૦ ॥
મહમદ ઉગલા દો જગમે કીઆ ॥	
દોનું જગમે ઉસકું બુઝીરગી દીઆ ॥	॥ ૧૧ ॥
જુઆમેં મેરે દે તુ શીરી સુખનું ॥	
સનાઈ મહમદ મે રાખ દિલ જતન ॥	॥ ૧૨ ॥
હમેશાં રમે દીલમેં વીરંધ મુસતકા ॥	
રહે મુંતઝર ઉરકે શાહો ગદા ॥	॥ ૧૩ ॥
વાંહાં મૌલા અલી રહે દિલ ખુશી ॥	
હમન ઔર હુસન ચાહાજીંદે સહી ॥	॥ ૧૪ ॥
ઉમત લોક સારે તુમારે દો ચાર ॥	
કિયામતકું તુમમે હાં હમકું આધાર ॥	॥ ૧૫ ॥

આગાજ કીસા

- કિસા અપ્પ સુનો ખલક સપ્પ કાન ધર ॥
 લતાકૃત હાં ઇસમે સો શીરાં ચકર ॥ ૧૬ ॥
- કે રાવી હેકાયત સો કરતા સો પું ॥
 સુનો ખલક તુમ સપ્પ હેકાયત કહું ॥ ૧૭ ॥
- મહમદ હનીફા સો મરદે વલી ॥
 કે ફિક રોઝ આયા બ પેશે અલી ॥ ૧૮ ॥
- હવસ પું ધરે હમસો બહરે શીકાર ॥
 કે જાવે જંગલમે બસુ હજીર ॥ ૧૯ ॥
- સો હજીરત અલી પાસ માગે રજા ॥
 હુકમ દો િ વાલીદ તો જાવે ગજા ॥ ૨૦ ॥
- સો હજીરત અલી પું અપસ દિલ મને ॥
 બોલે સપ્પ હકિકત સો ફરજદ કને ॥ ૨૧ ॥
- કે દુશમન હમારે હાં હર ઠાર પર ॥
 ન જાહયો ગજા તુમ બોહિત દર તર ॥ ૨૨ ॥
- નસીઅત પું હી કરે વિદા જો કી ॥
 નિગહ્યાન તુમકું ખુદકું કી ॥ ૨૩ ॥
- કહે દર ઇસ શેહર ન જાવો કહી ॥
 કે આજીર દુશમન ન દેવે તહી ॥ ૨૪ ॥

રત્ન માંગ એકલે હો ઘોડે સવાર ॥
નિકલ કર ચલે વહાસું દરવાજે આહાર ॥ ૨૫ ॥

મુલાકાત શુદ્ધન દો બીરાદરં

દોનું શાહાજીદે હમન ચૌર હુસેન ॥
હમીક કું દેખા જો આતે હા નિ ॥ ૨૬ ॥
લગે પુછને તુમસો ભાણી કીધર ॥
કે ચડ કર ચલે હૈ સો ગોડ ઉપર ॥ ૨૭ ॥
ઊમગકર ઘોડેમે ઉતરે તલે ॥
હસન વાર હુસેનમે ગલેજો મિલે ॥ ૨૮ ॥
પુછે એ એમામા એ ભાણી કીધર ॥
કહા બિનકુ અહિવાલ મય ખોલ કર ॥ ૨૯ ॥
દોનું શાહાજીદે અપસ દીલમે લાએ ॥
રહો દુક ખરે જો રજા હમબી લાએ ॥ ૩૦ ॥
શીતાબી રત્ન લાએ હમં આપસે ॥
ચલે શૌક હમ જાત મનસાદમે ॥ ૩૧ ॥
હસન ચૌર હુસેન ભાણી દોનું એક દિલ ॥
વો હજીરત અલી પાસ આઈ હૈ મિલ ॥ ૩૨ ॥
કહા એ પિદર હમકું હોવે અમર ॥
મહમદ હમીક સંગ જાવે સફર ॥ ૩૩ ॥

ਮਹੰਮਦ ਹਨੀਫ਼ਾ ਐਫ਼ੇਲਾ ਜੀਕਲ ॥
 ਤੇ ਜਾਨੇ ਜੰਗਲਮੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਘੁਲ ॥ ੩੪ ॥

ਫੁਕੰਮ ਹੋਏ ਹਮਕੁ ਉਨੇਫ਼ਿ ਸੰਗਾਤ ॥
 ਘੋਹਿਤ ਦਿਨ ਹੁਏ ਹੋਏ ਦਿਲ ਹੈ ਉਘਾਟ ॥ ੩੫ ॥

ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਤਮਾਸ਼ਾ ਅਯਾਘ ਘੁਘ ਹੈ ॥
 ਦਿਸੇ ਖੁਲ ਨਾਕਾਤ ਸੇ ਮਾਹਾਘੁਘ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥

ਤਾਘ ਕਰਾਰ ਹੈਥਰ ਫੁਕੰਮ ਖ਼ੀਜ਼ੋਂ ਖ਼ਾਧਿ ॥
 ਸੋ ਘੁਘਘਾਤ ਹੋਕਰ ਰਜ਼ੈ ਜਾਘ ਦਿਧੇ ॥ ੩੭ ॥

ਤੇ ਅਘ ਨੁਰ ਅਘਨਾਨ ਅਘੜਿਲ ਜੀਸਾ ॥
 ਫੁਮਨਕੁੰ ਹਵਾਲੇ ਘੁਘੜਿ ਕੀਧਾ ॥ ੩੮ ॥

ਸੋ ਘੁਘਹਾਲ ਧੋਤੇ ਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋ ॥
 ਅਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪੈ ਦੜੇ ਆਰ ਹੋ ॥ ੩੯ ॥

ਤੀਨੁੰ ਆਠੀ ਜੰਗਲ ਮਨੇ ਜੋ ਫ਼ਿਰ ॥
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਠੀ ਹਾਥੁੰ ਨ ਉਨੇਫ਼ੇ ਅਤੇ ॥ ੪੦ ॥

ਫੁਧਾ ਵਕਤ ਖ਼ਸਿ ਘਾਤਪਰ ਹੋ ਪਹਰ ॥
 ਹਮਨ ਕਹੇ ਅਲੋ ਆਠ ਅਪਨੇ ਸੋ ਧਰ ॥ ੪੧ ॥

ਹਨੀਫ਼ਾ ਸੋ ਆਲੇ ਤਾਘੀ ਮੇਹਰ ਮੇ ॥
 ਤੇ ਆਠੀ ਅਪਨ ਧੀਰ ਅਲੇ ਸ਼ਹਿਰਮੇ ॥ ੪੨ ॥

ਆਲੀ ਹਾਥ ਜਨਾ ਨਾਧ ਘੁਘਾਤਰ ॥
 ਅਲੋ ਆਗੇ ਘੁਘਹਾਲੀ ਸੁੰ ਪੇਸ਼ਾਤਰ ॥ ੪੩ ॥

તીનું બાહી મિલકે અગારી ચલે ॥	
ચંડુલ એક જંગલમે બોલી કરે	॥ ૪૪ ॥
૫ સ્થાનમે બોલા કે ઈઈ ખુશલકા ॥	
કે ઈ તીનુ શાહાજીદે હું મુસતકા	॥ ૪૫ ॥
રાહા ચુપ વણી કહકે ગિસ રાહ ઉપર ॥	
હુએ તપ્પ રવાને હમી ખાટ પર	॥ ૪૬ ॥
અથી એક તપ્પતી હમી રાહ ઉપર ॥	
મુસાફર અગર કોઈ આવે ધંધર	॥ ૪૭ ॥
મો રાહાથી ગિસ ખાટકી હર તરફ ॥	
લિખાયા હમિપર મો હું કર હરફ	॥ ૪૮ ॥
અગર સીધી કોઈ રાહા જાવે કભી ॥	
અલામત મું જાવે કે મુશકલ નહી	॥ ૪૯ ॥
દાવે હાથકી રાહા હમ્મેખત મહી ॥	
મો દરમીઆન કિ રાહ કુચ કર નહી	॥ ૫૦ ॥
તીનું બાહી મીલકર ફિકર જાપ કિયે ॥	
અપસ મે મો આવે ખીચાર તપ્પ કિયે	॥ ૫૧ ॥
હમન ને કહા બાહી ધમિ રાહા પર ॥	
હુકમ દો મુજે તો કર મે યુજીર	॥ ૫૨ ॥
હુમેન ને કહા તુમ હો બાહી ખડે ॥	
રજી દો હમનકું રહો તુમ ખડે	॥ ૫૩ ॥

दोनुं लाछीकुं तय हनीक्ष कहे ॥	
अदयसे मोउसे गतर के तले	॥ ५४ ॥
अहंके माहंमय व हनीरत अली ॥	
कहुं तुमकुं शीर आत मानो वली ॥	॥ ५५ ॥
मे हाजीत सो भागुं तुमारि कने ॥	
भोलि तय अमाभा सो दोनो जने	॥ ५६ ॥
कहो लाछी तुमारी सो हाजीत है डेया ॥	
कहा अमे अरनी है के छत्र राहाका	॥ ५७ ॥
जे जये गिअ राहा कोछ नही आवता ॥	
सो दामुं अमे हिकमत खुदाकि है डेया	॥ ५८ ॥
कहा लाछी सोगंद हमन कुं दीअे ॥	
वखहे नहीतो तुमकुं रजि नही दीये	॥ ५९ ॥
मदद हकताआला तुमारा लेये ॥	
महंमद हनीक्ष वांहाअे आगल गये	॥ ६० ॥
उसी राहा पर जे भोलित ओइ था ॥	
हो अमवार घेउ दामन शोक था	॥ ६१ ॥
दरअतां सो जंगलमे दीअे भोलित ॥	
सो हर आउपर जड जालीयां भोलित	॥ ६२ ॥
सो आये रवा है दरअतांके पास ॥	
पंथी जनवर के अवाजो है आम	॥ ६३ ॥

- તભી શાહાજૈદા અપસ દિલમે જાન ॥
 ખરી હીકમત હૈ હસ જંગલ મીઆન ॥ ૬૬ ॥
- હનીક ફિકરમેથે બ હુકમે હલોહ ॥
 દીસા એક ખીમા બ અતલશ સીઆ ॥ ૬૫ ॥
- ઝરીકા કુખા થા ઊર્મીકે ઉપર ॥
 તનાબ આબ રેશંમ વ મેખાં થી ઝર ॥ ૬૬ ॥
- નજીક જાકે દેખે તો પરદે ગોહર ॥
 જો ખીમે કા પરદા ઉઠાવે મગર ॥ ૬૭ ॥
- મૈઠા પીર દેખા જો એક તખ્ત પર ॥
 મહમદ હંનીક વાંહાં ચલે પેશવર ॥ ૬૮ ॥
- સલામુન આલેકુમ જો અએ પીર સરદ ॥
 વોહી પીર ને આહ મારી જો સરદ ॥ ૬૯ ॥
- જો વો પીર દેખા આંખા ખોલ કર ॥
 કહા એ જવાં અહમદી તું મગર ॥ ૭૦ ॥
- સલામ મુજકું તુ અહમદી કા કીયા ॥
 તભી શાહાજૈદા જવાબ ઉંચ દીયા ॥ ૭૧ ॥
- સહી મૈ જોંતહકીક હું અહમદી ॥
 તભી પીર ખોલા કે ખુશ આમદી ॥ ૭૨ ॥
- ધધર હૈ એહી બુતકું સુજધા તું કર ॥
 વોંહી શાહજૈદા કીયા તબ નજર ॥ ૭૩ ॥

ਸੋਨੇਕਾ 'ਪਤਾ ਭੁਤ ਗਿਲੀ ਨਾਐਥਾ ॥	
ਵਯਨ ਮੇ ਦੋਸਤ 'ਪੀਸ ਮਥੁ ਭਾਰਥਾ ॥	॥ ੭੧ ॥
ਤਾਪੀ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਪੀਆਦਾ ਫੁਵਾ ॥	
ਉਸੀ ਭੁਤਕੁ ਲਾਥੁ ਉਠਾਯੋ ਲੀਆ ॥	॥ ੭੨ ॥
ਸ਼ੀਯਾ ਭੁਤ ਫੇ ਫੁਕਤੇ ਫੁਕਤੇ ਸੁਧੀ ॥	
ਦਿਗਰ ਘੋਰ ਭੁਤਾਂਥੇ ਉਨਫੇ ਸੁਧੀ ॥	॥ ੭੩ ॥
ਪੀਐ ਤੇਗ ਲੇ ਲਾਥਮੇ ਲੋ ਪਕੜ ॥	
ਭੇਠਾਥਾ ਵੋ ਕਾਕਰ ਤਾਪਤ ਫੇ ਉਪਰ ॥	॥ ੭੪ ॥
ਤਾਪੀ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਤਾਪਤ ਨਾ ਥਯਾ ॥	
ਫਿਕਾ ਫਿਕਾ ਵਡੀ ਪੀਰ ਯੁਮ ਹੋ ਰੁਹਾ ॥	॥ ੭੫ ॥
ਤਾਪੀ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਫਿਕਰ ਦਿਲਮੇ ਕਰ ॥	
ਕਹਾ ਦੇਵ ਤੂੰ ਹੈ ਮਗਰ ਨਾਫੁਗਰ ॥	॥ ੭੬ ॥
ਉਠਾ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਸੋ ਫੁੰਡਨ ਲਗਾ ॥	
ਤਾਪਤ ਫੇ ਦੋ ਪਾਐ ਉਪਾਰਥੁ ਲਗਾ ॥	॥ ੭੭ ॥
ਤਾਪਤ ਫੇ ਭੀਤਰ ਥੇ ਖੁਪਾਥਾ ਸੁਧੀ ॥	
ਫੁੰਡਾ ਸਾਹਾਜੈਦੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੁਧੀ ॥	॥ ੭੮ ॥
ਨਜ਼ੀਰੇ ਨਾਥ ਪਤਾ ਤਾਪ ਸੋ ਤਲਵਾਰ ਕਾਹਾਤ ॥	
ਕਰੇ ਮਾਰ ਫੁਕਤੇ ਚਸੀ ਠਾਰ ਪਾਰ ॥	॥ ੭੯ ॥
ਸ਼ੀਯਾ ਫਿਕਰ ਤਾਪ ਪੀਰਨੇ ਨੂੰਬੀਸਿ ॥	
ਘ ਹੁਕਤੇ ਮਹੰਮਦ ਤੁ ਰਾਖਨਾ ਮੁਨੇ ॥	॥ ੮੦ ॥

ગાંધી શાહાજીદા સો શીર પીર આ ॥	
બેઠા આન કર ફિર ઊંચી જાએ જા	૮૪ ॥
મહંમદ હનીફને નજીર જાળ ક્રીયા ॥	
કે નાગહા ગરબ એક બ સુએ સમા	॥ ૮૫ ॥
સો લશકર વો કાફર કુ પીર જાન કર ॥	
સીતાબીસે અરવાર હો ઘોડે ઉપર	॥ ૮૬ ॥
હુવે સવાર લશકર કે આગે ખડે ॥	
તબી લશકર કાફર સો દિલમે દરે	॥ ૮૭ ॥
ક્રીઆ પીર ફરીઆદ લશકર કને ॥	
કિએ બુતકે તુકડે તુકડે ધને ॥	॥ ૮૮ ॥
લગે બોલને તબી સો લશકર તમામ ॥	
જો તાકત નાહી હમકુ ઇમ્મિદે મુકામ	॥ ૮૯ ॥
મહંમદ હનીફને સો ઇસ પીરકું ॥	
ઊંચુ કાફર રૂકા જો થા મીરકુ	॥ ૯૦ ॥
કિઆ ફિર દીલમે કર અબ્બ કતલ ॥	
કર દીનકા બોલ ઉપર શગલ ॥	॥ ૯૧ ॥
સો પેહલું મે ઉસ પીરકે એક મરદ ॥	
કે થા ભીમ તો એક ગજ ઊંચકા કદ	॥ ૯૨ ॥
ઉંચી વખત અબ્બ કાફર ખાંદ મરદ ॥	
અધે ખીમ હજાર મીલે એક તરફ	॥ ૯૩ ॥

- વોહી શાહાનૈદા ખડાયા એકા ॥
 તબી પીર બોલા કે એ ખુશલકા ॥ ૬૪ ॥
 તેરા કોઈ અગર હોયે ઉસકુ ખુલા ॥
 તુજે આજ મેદાં તો ચારી દીયા ॥ ૬૫ ॥
 દીઆ જવાખ શાહાનૈદે એ નાપીકાર ॥
 મદદ હકતાઆલા હાં મેરા સો ચાર ॥ ૬૬ ॥
 એહી ખાત બોલે ઉસોકે કને ॥
 મરદ હોએ સો ભિજો તુમારે મને ॥ ૬૭ ॥
 ઈશારત કીઆ પીરને જખ ઉસે ॥
 અથા ખીસ તો એક ગજખધ જસે ॥ ૬૮ ॥
 ઇસી શાહાનૈદાકુ જતા પકડ ॥
 લે આવો મેરે પાસ દેખું હુન્નર ॥ ૬૯ ॥
 તું કીસકા સો ભિહજ આયા હૈ કીઉં ॥
 મરમ ઈસકે દીલકા જો કુછ હૈ સુનુ ॥ ૭૦ ॥
 આયા તખવો કાફર મેદાનમે ॥
 તબી શાહાનૈદા ખડા સામને ॥ ૭૧ ॥
 વોહી શાહાનૈદા સો મેદાનમે ॥
 હુવા જ મુકાખીલ ઉમી સામને ॥ ૭૨ ॥
 કીયા શાહાનૈદેને દીલમે ખ્યાલ ॥
 કે માઈ ઈસ કાફરકું કઈ નાંય માલ ॥ ૭૩ ॥

(૧૨)

- યો કાફર ઉસી વખત તલવાર કાઢાડ ॥
 ક્રીયા શાહાજીદે ઉપર ઉસને વાર ॥ ૧૦૪ ॥
 આયાયો નજીદીક શફિ ખેંચ કર ॥
 પકડ હાથ એક તેગ આવાજ કર ॥ ૧૦૫ ॥
 હવાકુ દિખાયા સો ઉસકી નજીર ॥
 પચાડા ઘોડેસે જમી કે ઉપર ॥ ૧૦૬ ॥
 પકડ ટાંગ દોનુ ઉસકિ ચીર કર ॥
 ઉસે ફેંક ડાલા સો લશકર ભીતર ॥ ૧૦૭ ॥
 પડા હોલ લશકર મને સૂચ દરા ॥
 મારા પેહેલવાં થા કુતુબમે બડા ॥ ૧૦૮ ॥
 કહા પીર હમંમે કોઈ હૈ પેહેલવાં ॥
 લેવે બેર ઉસકા ઉસી વખત હ્યાં ॥ ૧૦૯ ॥
 રહે આપણે જા બજા સૂચ ખડે ॥
 વલે પાગે આગે ન ક્રીસકા પડે ॥ ૧૧૦ ॥
 ઊસી પીરકે પાસ ફિક જવાન થા ॥
 વોહી પેહેલવાની મે કવાન થા ॥ ૧૧૧ ॥
 કિઆ પિરકું આદિ ઉસને સલામ ॥
 મે ફરમાં રવાં હુ તેરા યુલામ ॥ ૧૧૨ ॥
 હુકમ તુમ કરૌ તો હસ મસ્દકું ॥
 મુકાબલ જો લાગે ઘોડે ફરદ કું ॥ ૧૧૩ ॥

पोड़ी पोला मे हुकुम गुजरु दिया ॥	
जलाया मोहित करने मेरा डीया ॥	॥ ११५ ॥
किया ज़रने मैदान मे जय अवान्नी ॥	
दे तु डोणु है कहे मुन्हे अपणा राज ॥	॥ ११५ ॥
महंमद हजीब ने सो पोले तबी ॥	
आगे आव काहर कहुं मैम अली ॥	॥ ११६ ॥
तबी शाहान्जदे सो उमकुं कडा ॥	
तेरा नाम क्या है सो मुज्जुं अता ॥	॥ ११७ ॥
पो पोला मेरा नाम भिलाक हुं ॥	
जवा भरदी मे सय हुनरताके हुं ॥	॥ ११८ ॥
अरदिय मेरान्ने अंधुर है ॥	
नज्जो तुम दिल मे कुछ और है ॥	॥ ११९ ॥
दीया शाहान्जदे ने उमकु जवाय ॥	
तु किउं दुअता पाप मे मे सवाय ॥	॥ १२० ॥
तेरा पाप है भीर हमन्नेका बार ॥	
तुं किजिं काहर मे गिरतार बार ॥	॥ १२१ ॥
मेरा पाप है शहि मरदे अली ॥	
पोड़ी शेर वलीया मंजे है वली ॥	॥ १२२ ॥
पुदाकि सो इहमत होये उन उपर ॥	
सो तुं दीन छोड किजिं आमा भयर ॥	॥ १२३ ॥

- 'पुछि तरईसे गया तुं निकण ॥
 तुल्ले आ भीलांति तु मुण साथ यल ॥ १२४ ॥
 दीया जवाय अमला शैहानदे कुं ॥
 सुने पात मे री तुमने कहुं ॥ १२५ ॥
 मेरा पाप ये अकल नादान था ॥
 इसी दिनसु हमलैका वो पार था ॥ १२६ ॥
 न कुदरत हु-नरमे वो कापील था ॥
 पाछोत ये अकल वे सो जकील था ॥ १२७ ॥
 हुवा अक परस मुण छस पातमे ॥
 के इरनंद अली ली कछीं मुण भीले ॥ १२८ ॥
 सो आये हो अप्य तुम मेरे हाथमे ॥
 अकले सो पाये तुम छस पाटमे ॥ १२९ ॥
 दु'छीं पात केहे काहर नेनै पकड ॥
 किया वार तय शाहानैदे उपर ॥ १३० ॥
 दया शाहानैदेने जय बिस वज्जत ॥
 के काहर ने नेनै शीराया हे सज्जत ॥ १३१ ॥
 दिलावर छीमत शाहा हो पा गलैय ॥
 दोनु हाथ काहरके किये अंध तय ॥ १३२ ॥
 हुले हाथसे बिसकी पकडी कमर ॥
 पछाज जमीं पर पज ये प्यार ॥ १३३ ॥

- ખાંજર કાહડ ગિચકે સીને જા ચડે ॥
 કે ચાહુ જોઢહા મેં કરં વુ મરે ॥ ૧૩૪ ॥
 કહે શીરસો વુજકુ મેં અપ્પ છોડદું ॥
 ખુદા ઔર મહમદ કુ હક માંન વુ ॥ ૧૩૫ ॥
 કહા તપ્પ સો એમલાક મુસલમાંન હું ॥
 ઇંસી વખત કલમાં કહેા તો ૫ડું ॥ ૧૩૬ ॥
 વોહી પીર ગિચ વખત દેખ્યા તમામ ॥
 કે એમલાક કલમાં ૧ડા મપ્પ તમામ ॥ ૧૩૭ ॥
 ગિચી પીરકા નાંમ કતરાંન થા ॥
 બોહિાત કુંદ ગીરીમિ વો એકવાન થા ॥ ૧૩૮ ॥
 આયા દોરતે પીર શાહાજીદે પાસ ॥
 મુજેભી મુસલમાં કરેા દીલ ખુલાસ ॥ ૧૩૯ ॥
 વો જીંહેર મુસલમાં હુવા હૈ લઈન ॥
 વલે દિલમેં ગિચકે થા કિના યકીન ॥ ૧૪૦ ॥
 તભી શાહાજીદા ગિનુકે ઉપર ॥
 રખે પીઆર દિલસે બોહિાત માન ધર ॥ ૧૪૧ ॥
 સો એમલાક કતરાંન ને કીતી ફિકર ॥
 અભી શહીજીદા સો લેજાવે ધર ॥ ૧૪૨ ॥
 ફરેખ ઔર મકર ગિનપર હમ કુચ કરે ॥
 દોનુ આપ દિલમે ફિકર યે ધરે ॥ ૧૪૩ ॥

- ਕਹੇ ਦੋਨੁ ਆਪ ਹਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਪਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਲੋਕ ਅੰਗਨ ਹੈਂ ॥ ੧੪੪ ॥
- ਸੁਨੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇਨੇ ਧੇ ਆਤ ਨਾਮ ॥
 ਹੁਧੇ ਧੋਤ ਦਿਲ ਆਪ ਘੁਲਾਇ ਨਾਮ ॥ ੧੪੫ ॥
- ਹਨੀਕਾ ਹੋ ਅਸਵਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਕੁ ਆਏ ॥
 ਸੋ ਅਮਲਾਕ ਕੁਟਰਾਂਨ ਕਿਕਰ ਮੇ ਪੌਏ ॥ ੧੪੬ ॥
- ਲੇ ਨਾ ਨਾਮ ਪਰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਆਇ ॥
 ਹੋ ਦਰਤ ਅਸਤਾ ਅਮਲਾਕ ਕੁਟਰਾਂ ਆਇ ॥ ੧੪੭ ॥
- ਪੀਐ ਦੋਨੁ ਮਲਖੁਨ ਆਹਾਰ ਆਨ ਕਰ ॥
 ਕਰੇ ਮਲਖੇਹਤ ਕਿ ਆਹਮ ਦਿਗਰ ॥ ੧੪੮ ॥
- ਨਾਮਾਂ ਖਸਿ ਮੁਲਕਸੇ ਸੋ ਭੁਤਾ ਨ ਨਾਮ ॥
 ਸ਼ਹਿਰ ਆਰ ਪੀਆਲਾ ਪੀਯਾ ਆਨ ਨ ਨਾਮ ॥ ੧੪੯ ॥
- ਕਿਕਰ ਦਿਲਮੇ ਕਾਕਰ ਸੋ ਗੀਸ਼ਦਿਨ ਕਰੇ ॥
 ਸ਼ਹਿਰ ਕੰਢੇ ਕਾਨੀਲ ਪੀਆਲਾ ਆਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥
- ਲੇ ਆਏ ਪੀਆਲਾ ਪੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਪਾਸ ॥
 ਕਹੇ ਹੈ ਕੇ ਦਿਲਮੇ ਧੁਮਾਗੀ ਹੈ ਆਸ ॥ ੧੫੧ ॥
- ਅਗਰ ਧੁੰਦ ਧਰਘਤ ਕਰੇ ਧੁਮ ਕਯੁਲ ॥
 ਸੁਨੀ ਮਾਂਦਗੀ ਰਾਹਕਿ ਨਾਵੇਂਗੇ ਭੁਲ ॥ ੧੫੨ ॥
- ਕਹਾ ਸ਼ਾਹਾ ਧੁਮ ਹਮ ਪੌਰੇ ਧੇ ਮੰਨਤ ਧਰੇ ॥
 ਹਮਾਰੇ ਪਦਰ ਧੇ ਧਸੀਧਨ ਕਰੇ ॥ ੧੫੩ ॥

- અગર કહીં ઈંચાફત ખાનેકું જાવ ॥
 અવલ જો ખીલાવે ઊમીકું ખીલાવ ॥ ૧૫૪ ॥
- જો કતરાં વ એમલાક સુંના યે સુખન ॥
 ખડે રહે બ અફઝોમ દોનુ જો ધુત ॥ ૧૫૫ ॥
- જખ વો શાહજાંદા હુકમ યે કિયા
 ઈમી યુફતગો સું હિનકા કાંપા લીઆ ॥ ૧૫૬ ॥
- લીઆલે કું એમલાક લીઆ હાથમે ॥
 પકડ કર અડાથા ઊમી સાથમે ॥ ૧૫૭ ॥
- વો દાનિમગીરીસું જૈહર કીઝ પીયે ॥
 વોહી જૈહર કાતીલ જમીં મટ દોયે ॥ ૧૫૮ ॥
- દેખા શાહજાંદા જૈમી પર જૈહર ॥
 ગીરા જો જૈમી પર જો દેખા નઝર ॥ ૧૫૯ ॥
- જૈમીં મય જૈહર સુંહુઈ તમ મીઆ ॥
 જડાં શૌહાજાંદે ને દેખા ના ગાદા ॥ ૧૬૦ ॥
- તબી શૌહાજાંદે ને ધુંકર કહા ॥
 કે આ કાશીરાં યે દગા કેજી કિયા ॥ ૧૬૧ ॥
- જો એમલાક વ કતરાં વોહી હાલ દેખ ॥
 પડે પાંચું શાહજાંદે એક બ એક ॥ ૧૬૨ ॥
- કહે મેને વુમસે ખુરા કેયા કિયા
 કે આમિ આદેશા જો વુમને કિયા ॥ ૧૬૩ ॥

(੨੮)

ਕਹਿ ਅਪਸੋ ਹਮਕੁ ਯੁਨਹਗਾਰ ਹੈਂ
 ਹਮੇਂ ਦੋਨੁ ਕਰਮਾਂ ਘਰਦਾਰ ਹੈਂ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਯੁਨਾਹ ਅਪਸੋ ਅਪਸੋ ਮੈ ਦੋਨੁ ਕਾ ਖੋਲੀ ॥
 ਦੇਖੋ ਕਾਮ ਧੀਰੁ ਤੁਮ ਕਰੇਗੇ ਚਿਲੀ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਨਲੀ ਸਾਹਾਜੀਦਾ ਸੁਕਰ ਅੰਗਿ ਕਿਆ
 ਕੇ ਅਲਹੁ ਮਦੋਲੀਏਲਾਹੁ ਜੀਹਰੁ ਨਾ ਪਿਆ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਨਲੀ ਕਾਕਿਰੇਨੇ ਬਲਾਹੁ ਖੁੰ ਕਿਆ
 ਕੇ ਮਨਲਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਧੇ ਕੁਝ ਨਾ ਟੁਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਮੋ ਅੰਮਲਾਕ ਕਤਰਾਂਕੁ ਖੁੰ ਕਰ ਕਹਾ
 ਦੋਨੋ ਕਾਕਿਰੇਨੇਂ ਸੀਕਰੁ ਨਾਮੁ ਕਿਆ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਲਗੇ ਕਹਿਨੇ ਧੀਰੁ ਸਾਹਾਜੀਦੇ ਕੇ ਤਾਂਹ
 ਹਮਾਰੀ ਮੁਰਾਦੁ ਹਮਨੇ ਪਾਠਿ ਨਹੀਂ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਰਹੀ ਆਰਥੁੰ ਹਮਕੁ ਚਿ ਦਿਲ ਮਨੇ
 ਹਮਾਰਾ ਨਾਮਾਇੋ ਮੋ ਕੀਯੋਂ ਕਰ ਅਨੇ ॥ ੧੭੦ ॥
 ਭਲੇ ਸਾਹਾਜੀਦਾ ਅਰਮਕੁੰ ਅੰਮਲਾ ॥
 ਅਯੁਯੁੰ ਹੇਠਿ ਕਾਕਰੁ ਕੀਯੋ ਚਿ ਮਕਾਲ ॥ ੧੭੧ ॥
 ਧੋਲੀ ਪੀਰ ਕਾਕਰੁ ਟੁਨਰੁ ਖੁੰ ਕਰ
 ਲੀ ਜੀਏ ਯੁਲਾਕਰੁ ਧੰਸੀ ਆਂਮ ਪਰ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਦੇਖੇ ਆਮ ਪਰਸੇ ਅਪਨੁ ਭਿਸਕੁੰ ਭਾਲ ॥
 ਤੋ ਹੋਏ ਹਮ ਕਾਸੇਗੁ ਅਮੀਰਸੇ ਅੰਮਲਾ ॥ ੧੭੩ ॥

દોનું મિલ હુવે ખુશ ઇસી ફિકર પર ॥	
કહે શાહાજીદેકું ઇસ તોર પર	॥ ૧૭૪ ॥
કહે ફિર સુનો શાહાજીદેકું તમ ॥	
ઉસી બામ પર હૈ તમારા અજબ	॥ ૧૭૫ ॥
અજબ તમારા સો દીસતા જો હૈ ॥	
જંગલ નુરસે પુર માંનુર હૈ	॥ ૧૭૬ ॥
કહા શાહાજીદે જોહીત ખુશતર ॥	
કિયા કરદ જોનેકા ઉસ બામ પર ॥	॥ ૧૭૭ ॥
વલે શાહાજીદા સો હુશીઆર થા ॥	
ઉનુકે મકરસે ખબરદાર થા	॥ ૧૭૮ ॥
પીછે આં મોલકર ઉસી બામ પર ॥	
સો એમલાક વ કતરાં મકર બાંધકર	॥ ૧૭૯ ॥
વો દોનુ મકર સે ફિર ધુંકર કહે ॥	
ખુદા જો નિગેહ્યાં તો કુછ ના ચલે	॥ ૧૮૦ ॥
તબી શાહાજીદા ઉસી બામ પર ॥	
ખડા દેખતા થા જંગલ ભર નજર	॥ ૧૮૧ ॥
દેખે ફિક તરફ તો અંધારા અંધાર ॥	
લગે પુછને ઉનકું ફિર ખાર ખાર	॥ ૧૮૨ ॥
સો ઉસ દશત મે થા અંધારા જોહીત ॥	
કહે દશત મે કેયા સીઆહકા જોત	॥ ૧૮૩ ॥

દીવા જવાબ એમલાક શાહાજીદું ॥	
સો ઉમ્મ જાનિ કી મેં હકીકત કહું	॥ ૧૮૬ ॥
કહા યે જંગલ જો ખયાબાન હૈ ॥	
ઉમ્મી જાનિ પર ફિક ખરા દેવ હૈ	॥ ૧૮૫ ॥
પયેમખર સુલેમાન કે વખતકા ॥	
હમ્મી જાનિ પર યે તો રહેતા ખરા	॥ ૧૮૬ ॥
કહું નામ હમ્મકા સફેદ દેવ હૈ ॥	
હમેશા જંગલમે ઉમે આર હૈ	॥ ૧૮૭ ॥
જંગલ સખ ઉમ્મી દમસે હોવે શીઆ ॥	
મહમદ હનીફ ને કીહ શીર નિગાહા	॥ ૧૮૮ ॥
દેખા ફિક કિલ્લા દુર ઉમ્મ દસતમે ॥	
કપ્પી આપે નજીદીક કમ્બુ ભાગતે	॥ ૧૮૯ ॥
હનીફને ખોલે ફિર એમલાક કું ॥	
કિલ્લા નિ અન્જાબી કાંહાં ખોલ તું	॥ ૧૯૦ ॥
યે દિસતા કિલ્લા હૈ ખોહિત દુરકા ॥	
કહા યે કિલ્લા હૈ સો જમહુરકા	॥ ૧૯૧ ॥
કે ફિક બહન હૈ ઉમ્મકી માહાબુબ તર ॥	
હુસન આર જતાફત મે ખોહિત ખુબતર	॥ ૧૯૨ ॥
ખોહિત ખુબ સુરત હૈ કરું કિયા ખયાન ॥	
જો દેખે ઉમ્મીકું તો જાવે પરાન	॥ ૧૯૩ ॥

ਏ ਹੈ ਸਾਤ ਯਾਦ ਉਸੀਏ ਸਈ ॥	
ਕਹੁੰ ਘਾਤ ਧੁਮਕੁੰ ਹਕੀਕਤ ਸੁਖੀ	॥ ੧੯੮ ॥
ਮੈ ਆਸ਼ਕ ਫੁੰ ਉਸ ਫੁਰ ਏ ਜੁਰਕਾ ॥	
ਧਲੇਖੀਨ ਮੁਝੇ ਯੋਝ ਹੈ ਜਮਫੁਰਕਾ	॥ ੧੯੯ ॥
ਘਰਮ ਧੀਨ ਉਸ ਪਰ ਮੈ ਆਸ਼ਕ ਫੁਵਾ ॥	
ਏ ਅਸਕਾ ਨਸੀਨਾ ਧੁਮਨਕੁੰ ਕਹਾ	॥ ੨੦੦ ॥
ਭਸੀ ਵਾਰੇ ਵਾਂਹਾਂ ਅਧਨ ਯਲਤੇ ॥	
ਧਈ ਦੇਵ ਕਿਲੇ ਪਾਸ ਆ ਨਾ ਮਝੇ	॥ ੨੦੧ ॥
ਧਲੇਖੀਨ ਧਈ ਦੇਵ ਆਸ਼ਕ ਹੈ ॥	
ਧਸੀਏ ਲਾਏ ਧੋ ਆ ਅਯੋ ਹੈ	॥ ੨੦੨ ॥
ਸੁਨਾ ਸਾਹਜ਼ੈਦਾ ਸੁਕਰ ਹਕ ਕਿਆ ॥	
ਕਹਾ ਰਾਹਾ ਧੁ ਮੁਝਕੁੰ ਕਿਲੇਖੀ ਘਟਾ	॥ ੨੦੩ ॥
ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਧਸਿ ਵਯਤ ਹਮਰਾ ਧੁੰ ਹੋ ॥	
ਕਿਲੇਖੀ ਰਾਹਾ ਮੁਝਕੁੰ ਘਟਲਾ ਹੋ	॥ ੨੦੪ ॥
ਕਹਾ ਫੋਧਾ ਕਿਲੇ ਧਸਿਏ ਯਤਾ ਨਹੀਂ ॥	
ਗਯਾ ਸੋ ਕਮੀ ਕਿਰੇ ਆਤਾ ਨਹੀ	॥ ੨੦੫ ॥
ਕਹਾ ਸਾਹਜ਼ੈ ਹੋ ਧੁਮ ਆਗੇ ਸੀਤਾਯ ॥	
ਸੁਗੀ ਘਾਤ ਅਮਲਾਕ ਲਾਏ ਨ ਟਾਯ	॥ ੨੦੬ ॥
ਕਹਾ ਅਧਯਯਤ ਧੁੰ ਸੋ ਡਰਾ ਹੈ ਡੇਧਾ ॥	
ਤਮੀ ਸਾਹਜ਼ੈਦਾ ਫਿਏਲਾ ਅਲਾ	॥ ੨੦੭ ॥

ક્રીયા હુંન થોડે પર અસવાર હો ॥	
ચલા માથ એમલાક હમરાજો હો	॥ ૨૦૪ ॥
થોડાબાંધે મા હુંન ચલને લગા ॥	
કિલ્લા દુરસું ઉસકું દીસન લગા	॥ ૨૦૫ ॥
મો એમલાક ઉનસું રહા બોહિત દુર ॥	
પોહોઆ શાહા નજીંદીક કિલ્લેકે જોંદુર	॥ ૨૦૬ ॥
હુવા પસપા એમલાક તબ દોર કર ॥	
ગયા શાહાજોંદા કિલ્લા થા ઉદર	॥ ૨૦૭ ॥
દેખ્યા શાહાજોંદા કિલ્લે કે બહાર ॥	
બડા જાડ મજીબુત થા બાર દાર	॥ ૨૦૮ ॥
મેહોટે પામ હરખત કે અકિ તબી ॥	
અથી જાં લાંહાં ફિક ખુશ પાક ભી	॥ ૨૦૯ ॥
નમાજો જોહિાર ક્રી ઉમી જાં પર ॥	
હુવે ફારગ આપે ફરજોં પર નીકલ	॥ ૨૧૦ ॥
લગે દોહર પરને અપમ બીયાનમે ॥	
ફિકાફિક પડી બાંગ આ કાતમે	॥ ૨૧૧ ॥
જો કુરઆન કે હરકુંકા હોવે અવાજોં ॥	
કહા જિ ખુદા તું બરા મે નવાજોં	॥ ૨૧૨ ॥
હમી કાફિરામે કુરઆન કું ॥	
કે પરતા થા કુરઆં ખુશ હાલહાન સું	॥ ૨૧૩ ॥

ધમકે ફીકર મેં ખરે મહાખલી ॥
કિસ્સા મુખતસર ફિર હુવા હૈ વહીં ॥ ૨૧૬ ॥

અગાળેં દાસતાન જમહુર

ઉસી રોજેં જમહુર ગયા થા શીકાર ॥
ન આયા ઉસે ખોહિત લાગી થી ખાર ॥ ૨૧૫ ॥
બહન ઉમ્મી દિલમેં ફિકર યે કરે ॥
કે બાઈ હમારે હજુ ન ફિરે ॥ ૨૧૬ ॥
ચડી આપ કર ફિકર માંડી ઉપર ॥
લગી દેખને ખુશ મહેરા નજર ॥ ૨૧૭ ॥
અભી લગ મેરે બાઈ આઈ નહીં ॥
શિકાર ઉનકે હથો કુછ આયા નહીં ॥ ૨૧૮ ॥
પડી નજર શાહજાહે પર જન નિકલ ॥
ખોહિત ખુશ સુરત દેખા ખુશ ચિત્ત ॥ ૨૧૯ ॥
દેખી ઝાડ તલે યે સો મેયેરા અયા ॥
કે આસ પાસ ઉસ જાડ કે આયાથા ॥ ૨૨૦ ॥
યો લડકીને શાહજાહેકું દેખ કર ॥
ઉતર આઈ ઉસ વખત દરવાજે પર ॥ ૨૨૧ ॥
યો લડકી જો કુરઆન પડતી હતી ॥
આગે શાહજાહે કે આકર કહી ॥ ૨૨૨ ॥

- मलामुन अलेकुम ि भरहे पली ॥
 तुं करजैद शाहे नजर महअली ॥ २२३ ॥
 महमैद हनीकुने दीया तय जवाय ॥
 अलेकी दी। डसकु डस वणत भीताय ॥ २२४ ॥
 नबी शाहजैदने िठिं कर कहा ॥
 पछाना मुजे तुने ये भिद प्रीया ॥ २२५ ॥
 मेरे आपका नाम जगनी सो प्रीति ॥
 मनी ओल ये आत मुजर ओल तुं ॥ २२६ ॥
 वो लउकी पुंछीं ओलकर तय डी ॥
 सुनो कान धर कर हकीकत मनी ॥ २२७ ॥
 पले मैं हुं हमशीरां जमहुगरी ॥
 मेरे दिलकी मय आत तुमसे कही ॥ २२८ ॥
 मेरे मात भारि गये यउ शिकार ॥
 नही आरि करकर प्रीति मैं प्रीत्यार ॥ २२९ ॥
 दुध हयस दिलमे न माडी यंङुं ॥
 जगल के भीयाने नजर मैं कर ॥ २३० ॥
 येही आत कर के लगी ओलने ॥
 सो दील मे प्री आतां लगी ओलने ॥ २३१ ॥
 कहा शाहजैदेकुं सुन मेरी आत ॥
 मुमलमां दुधहुं सो मैं िक रात ॥ २३२ ॥

ਏ ਫਿਕਿ ਰਾਤ ਸੁਤੀਥੀ ਮੈ ਆਪਮੇਂ ॥	
ਸੋ ਸੁਰਦਾਰ ਆਲਮ ਮੇਰੇ ਆਪਮੇਂ	॥ ੨੩੩ ॥
ਤਸੁਦਕ ਫੁਲ ਮੈ ਉਸੀ ਨਾਮ ਪਰ ॥	
ਉਸੀ ਰਾਤ ਮੈ ਸੁਭ ਸੁਮਲਮਾਨ ਕਰ	॥ ੨੩੪ ॥
ਸੁਰਤ ਤਪ ਪੁਮਾਰੀ ਦੀਆਹੁ ਹਮਨ ॥	
ਆਕੁੰਦ ਆਂਦ ਕਰ ਤਪ ਦੀਯਾ ਸੁਭ ਪੁਮਨ	॥ ੨੩੫ ॥
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੀਂਹਨੁਲ ਛਜੈਂਤ ਕਰ ਰਾਧਾ ॥	
ਨਿਕਾ ਆਂਧ ਲੇ ਲਾਧ ਪੁਮਨਕੁੰ ਦੀਆ	॥ ੨੩੬ ॥
ਮਹਮਦ ਹਜੀਕੁੰਨੇ ਸੋ ਉਸਕੁੰ ਕਹਾ ॥	
ਅਕੁੰਦ ਏ ਗਵਾਂਸੇ ਤੇਰੇ ਫੋਨ ਥਾ	॥ ੨੩੭ ॥
ਘੋਲੀ ਤਪ ਪੋ ਭੜਕੀ ਫਿਲੀ ਆਤ ਕੀ ॥	
ਗਵਾਂਧਾਂ ਹੈ ਆਧਾਤ ਕੁਰਆਨਕੀ	॥ ੨੩੮ ॥
ਫਿਲੀ ਕਉ ਸੋ ਕੁਰਆਨ ਪੜਨੇ ਲਗੀ ॥	
ਕੀਯਾ ਸਾਹਾਜੈਂਦਾ ਆ ਮਨਨਾ ਤਨੀ	॥ ੨੩੯ ॥
ਲਗੀ ਘੋਲਨੇ ਭੜਕੀ ਸਾਹਾਜੈਂਦੇ ਕੁੰ ॥	
ਲੇਧੋ ਮਾਲ ਚਸ ਜਾਸੇ ਘੋਲਿਤ ਪੁੰ	॥ ੨੪੦ ॥
ਲੇਧੇ ਮਾਲ ਚਸ ਜਾਸੇ ਅਲ ਨਿਕਲ ॥	
ਮੇਰੇ ਭਾਭ ਆਧੇ ਤੋ ਡਾਧੇ ਅਲਲ	॥ ੨੪੧ ॥
ਤਨੀ ਸਾਹਾਜੈਂਦਾ ਉਸੇ ਧੇ ਕਹਾ ॥	
ਏ ਹਰਗੀਜੈਂ ਧੇ ਘੋਰੀ ਹਮਨ ਨਾਂ ਕੀਯਾ	॥ ੨੪੨ ॥

ਫਿ ਡੇਯਾ ਘਾਟ ਹੈ ਜੇਨੇ ਗੁਮਨ ਨੇ ਕਈ	
ਏ ਹਰਗੀਜੈ ਨ ਛੇਵੇ ਧੇ ਸੁਯਸੇ ਸੁਭੀ	॥ ੨੪੩ ॥
ਧਸੀ ਯੁਕਤਗੋਸਾਂ ਸੁਯਨ ਆਸਥਾ ॥	
ਦੇਖੀ ਗਿਰਦ ਅਸਥਾਂ ਸੁਸੇ ਹਵਾ	॥ ੨੪੪ ॥
ਪੁਛਾ ਸਾਹਾਜੈਦੇ ਭਿਸ ਮਹਾ ਕੁੰ ॥	
ਜੇ ਧੇ ਗਿਰਦ ਦੀਸੀ ਹੈ ਕੀਯਾ ਘੋਲਗੁੰ	॥ ੨੪੫ ॥
ਕਈ ਘਾਟ ਸੁਯ ਸਾਹਾਜੈਦੇ ਕੁ ਟਾਯ ॥	
ਮੇਰੇ ਆਧਿਯੋ ਆਪਨੇ ਹੈਂ ਸੁਯ	॥ ੨੪੬ ॥
ਫਿਛੀ ਘਾਟ ਕਛੇ ਏ ਗਯੋ ਮਨਾਨ ॥	
ਘੁਟਾ ਧਾ ਗੁੰ ਰਾਧਲੇ ਹਮੇ ਦਰ ਅਸਾਨ	॥ ੨੪੭ ॥
ਸੋ ਜਮਹੁਰ ਆਯਾ ਸਿਕਾਰ ਘੋਲਕਰ ॥	
ਸੁਖੀ ਲਗਕਰ ਆਯਾ ਸੇਹਰ ਏ ਅੰਦਰ	॥ ੨੪੮ ॥
ਧਲੇ ਸਾਹਾਜੈਦੇ ਕੁ ਦੇਖਾ ਨਹੀਂ ॥	
ਜੇ ਧੇ ਕਿਛਲੇ ਕੀ ਦੁਭ ਰਾਧਾਧੀ ਸੁਭੀ	॥ ੨੪੯ ॥
ਸੋ ਫਿ ਆਧਿ ਭਿਸਕਾ ਰਹਾਥਾ ਪੀਛੇ ॥	
ਏ ਮੈਦਾਂਮੇ ਲਾਜਤ ਛੁਧਾਥਾ ਭਿਸੇ	॥ ੨੫੦ ॥
ਭਸੀ ਵਾਰਨੇ ਸੁਯਏ ਪੀਛੇ ਰਹਾ ॥	
ਤਲੀ ਫ਼ਾਰਗ ਛੋਕਰ ਸੇਹਰਕੁੰ ਅਲਾ	॥ ੨੫੧ ॥
ਸੋ ਆਯਾ ਅਲਾ ਧੋ ਭਸੀ ਰਾਧਾ ਪਰ ॥	
ਏ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਘੋਟਾਥਾ ਭਿਸ ਠਾਨ ਪਰ	॥ ੨੫੨ ॥

(२७)

देखा शाहजहाँदे भर कि नजर ॥	
लगा कांपने दिलके अंदर जगर ॥	॥ २५३ ॥
अपपर न कही तप उने और कुं ॥	
मेठा है जवां कि न देखा कलु ॥	॥ २५४ ॥
करे आत दिलमें वो लरजें करे ॥	
मो जमदुर देप हाव उसका डरे ॥	॥ २५५ ॥
लगा पुछने तुं लरजता है कीर्ति ॥	
मेती मे करारी तुं करता है कीर्ति ॥	॥ २५६ ॥
ठठा भाईसुं वो तभी मोलकर ॥	
सलामत उसी जसु आया धिर ॥	॥ २५७ ॥
मेठा शेरके एक कियेके भाग ॥	
कहुं क्या तुमसे मो मैं पार पार ॥	॥ २५८ ॥
सिकत शाहजहाँदे की वो मोहित कर ॥	
पडा हो रहा फिर जवां अंद कर ॥	॥ २५९ ॥
ठठा उन पीरादरसे कि मोल कर ॥	
युसे हो कहा उस पराई नकर ॥	॥ २६० ॥
यैसा क्या वे रसतम होगा मगर ॥	
अभी नके लाता हुं जवता पकर ॥	॥ २६१ ॥
मो जमदुर तप सुन उसकुं कहा ॥	
के कि भाई अय क्या परा हो रहा ॥	॥ २६२ ॥

(२८)

- मीतामी करे तुम हसी काम पर ॥
 डुकुम जे कीया मै तुमारे उपर ॥ २६३ ॥
- बला वो जे काइर फिही मोअ कर ॥
 किलेके पाहार आ देया भर नजर ॥ २६४ ॥
- तमी शाहजहाँदा मो तसमी पडे ॥
 मैठा दिलमे अंदगी वो हककी करे ॥ २६५ ॥
- देया शाहजहाँदेकु जय आन वो ॥
 देया तय पशेमां डुवा मोहित मो ॥ २६६ ॥
- मेरा भाई कहता मो सय आत है ॥
 मही भरद मागीनद मुसलमान है ॥ २६७ ॥
- आपस दिल मने फि कीया करद तय ॥
 हसी जल मे भाग जल मे अय ॥ २६८ ॥
- वाही आत रय दिलमे किकर ये किया ॥
 डे सय भाइयो आगे में सेमी किया ॥ २६९ ॥
- डुवा शरमांदा मोहित दिलकुं कहा
 जीजलत मही भाइ सामी डुवा ॥ २७० ॥
- लगा पुछने शाहजहाँदेकु वो ॥
 आपस दिलमे दरताहै या न कहो ॥ २७१ ॥
- मैसी जेरे तसदि सु आया है तुं ॥
 अडे दयदमे सेवे मैठा है तुं ॥ २७२ ॥

(૨૯)

આયા નહિ તુજે જીવમે કિમ કા જી ડર ॥
કે ઇમી જાં સુ જાવેંગા કિર કિધર ॥ ૨૭૩ ॥
ઉસ્ત વખત શાહાજાંદા બોલા ઉસે ॥
તેરા ડર મેરે તઈ કુછ ના દિસે ॥ ૨૭૪ ॥
કહે તપ્પ ઉસે કે નજીદીક આ ॥
કહું પુરા મતલબ સો ઉસકું કહા ॥ ૨૭૫ ॥
વો નજીદીક આકર ખડા હો રહા ॥
તબી શાહાજાંદા હુન્નર કું દેખા ॥ ૨૭૬ ॥
ઉઠાયા યુરજી ઉંને શાહાજાંદે પર ॥
યુરજી સાથ હાથ ઉસકા લીતા પકડ ॥ ૨૭૭ ॥
તમાઆ લગાયા ઉસે મોહિં ઉપર ॥
ઇમી મોહિસે આયા તું મેરે ઉપર ॥ ૨૭૮ ॥
મુભી ઉસકા હથીઆર તનસે નિકાલ ॥
જીમી પર ઉઠા ફેંક દાલા ઉછાલ ॥ ૨૭૯ ॥
પકર પાંધે ઉસ જાડ સે ટાંગકર ॥
વાહાં આપ બેટે હે બેખખર ॥ ૨૮૦ ॥
ઉમી વખત જમહુરને યે કહા ॥
ખખર કોઇ બાઇકી જાવેંગા જા ॥ ૨૮૧ ॥
ઉનું મે સે કે બાઇ આવાજ સું ॥
ઉઠા બેહિત પરાઈ કર ઉસ ઠાર સું ॥ ૨૮૨ ॥

અલ આયા વાંહાં સે ખરે જોરે સે ॥	
દેખા ભાઈ બાંધા પરા જાડ સે	॥ ૨૮૩ ॥
હુવા શાહાજાંદે કે વો ચામને ॥	
પકડ હાય બાંધે લે ઉસ જાડ સે	॥ ૨૮૪ ॥
ચુંહી સખ ખીરાદર ઉસી કે પકડ ॥	
સખી બાંદ રખે ઉસી જાડ પર	॥ ૨૮૫ ॥
છદે ભાઈને જખ દેખા હાલ યે ॥	
દેખા ભાઈ પાંચુ બંધે જાડ સે	॥ ૨૮૬ ॥
યુસે હો કહા જમહુર શાહાજાંદે કું ॥	
લગા પુછને વો ખડા દુર સું ^૧	॥ ૨૮૭ ॥
તુજે જીવકા ડર ન આયા જોરા ॥	
મેરે ભાઈકું બાંદ તું બેઠા રહા	॥ ૨૮૮ ॥
તખી શાહાજાંદે ને પું કર કહા ॥	
તેરી ખાતમે કુછ હુનર ના દીસા	॥ ૨૮૯ ॥
કહા આગે આકર કહો ખોલકર ॥	
સો તેરા કિરયા મૈ સુનુ ખુશતર	॥ ૨૯૦ ॥
દીયા તખ વે જમહુર ઉનકુ જવાખ ॥	
કે જાદુસે ઇનકુ કિયા તું ખરાખ	॥ ૨૯૧ ॥
તુ ચાતા હૈ મુજપર સો જાદુ કરે ॥	
સો હરગીજી ન આબું મૈ ફેદ મે તેરે	॥ ૨૯૨ ॥

मो फिर शाहान्नेदेने उसकुं कहा ॥	
हे ये पदप्यपन तुं परा कियुं रहा ॥ २६३ ॥	
अगर मरदभीका है तुम्हमे गज्जै ॥	
तो मि भने आता आतर निशा ॥ २६४ ॥	
कहा तम मो जमदुर है कोन तुं ॥	
तेरे दीन की मैं हकीकत सुनुं ॥ २६५ ॥	
तेरे जद कुं मैं पछाना है अम ॥	
तेरा हाल को अम मुजे गोख अम ॥ २६६ ॥	
सुनी शाहान्नेदेने उसकी मो आत ॥	
कहा जद की सारी दिन संगु आत ॥ २६७ ॥	
मैं हुं शाहान्नेदे मो कुराने अली ॥	
मेरी कोमडे लोक मो सारे वली ॥ २६८ ॥	
सुनी आत जमदुरने सर अ सर ॥	
नीहायत मुखसा उने आया मगर ॥ २६९ ॥	
सुनी आत तम उसने नेन लीया ॥	
मुकायल पडा शाहान्नेदे हे न ॥ ३०० ॥	
वा कादुरने नेन शीरा मो कहंन ॥	
दीयाया सीपाछी का शय उसने कंन ॥ ३०१ ॥	
वाछी शाहान्नेदे हुनर सुं पकर ॥	
लीया नेन उसका कमरपंद पकर ॥ ३०२ ॥	

ઉઠા લેકે શિર પર ચરખા જો દીધા ॥

હવા કું દિખાકર જમીપર કીયા

॥ ૩૦૩ ॥

સીને પર ઉઠીકે દોનું પાંડુ ધર ॥

અંગર કું નિકાલા દિખાયા મગર

॥ ૩૦૪ ॥

અગર તું સુમનમાન હિયે અભી ॥

તુજે છોડું હંસ વખત પર મેં અભી

॥ ૩૦૫ ॥

શિતાભી સે કહે હું પુદા કિ હૈ ॥

મહંમદ નખી ઉઘડા અરહક હૈ

॥ ૩૦૬ ॥

સો જમહુર દિલમે ફિકર કી તભી ॥

જો અરહક ન કહું દીન હંસકા કર્મી

॥ ૩૦૭ ॥

તો લડકા પે સુજકું ફતેહે વ કરે ॥

યેસી તરહ દિલકું નસીયત ફરે

॥ ૩૦૮ ॥

ઉઠી વખત હમાંન લાયા તભી ॥

પુદા કિ અરહક મહંમદ નખી ॥

॥ ૩૦૯ ॥

જેતે ભાઈ ઉઠકે સત્રું કું મિલા ॥

ઉઠુકું ઉઠી વખત કલમાં પડા

॥ ૩૧૦ ॥

પીછે શાહા જમહુર કિલેકું ગયા ॥

બોહાત માનસુ લે તખ્ત પર બિઠા

॥ ૩૧૧ ॥

પીછે ભાઈ મિલ સબ ભહન પાસ આઈ ॥

કે શાહાજી કે પાસ લાઈ ખુલાઈ

॥ ૩૧૨ ॥

- मुसलमा हुवे हैं हमन मिल मुन्नी ॥
 तुमै ली मुसलमान होना अब्नी ॥ ३१३ ॥
 दीछ जवाय जमदुरकी लहन खुं ॥
 मुसलमान हुछ हुं जेहोत रोजि सुं ॥ ३१४ ॥
 तुमनमे मेरा दीन रभीथी छुपा ॥
 मुन्नी रोजि जमदुरकुं छिछ वयता ॥ ३१५ ॥
 केहि भाछ कि रोजि रसुले खुदा ॥
 देखी आत्ममे मै नयी मुसलमा ॥ ३१६ ॥
 उमी वयन उनके कदम पर मै गीर ॥
 के कलमां परि अपागुा दिल साइ कर ॥ ३१७ ॥
 मेरा अकद कर छिछ जवांहु दिया ॥
 गवाह ये आति कुरआनकी किया ॥ ३१८ ॥
 ये अय भाछ छिनके अय ने सुना ॥
 के छिमे रया ना तुमों कुछ गुमां ॥ ३१९ ॥
 महंमद हनीइ कुं दीया सोंप कर ॥
 रया तुम अब्नी छिमे अय हाज कर ॥ ३२० ॥
 के कि देव हेंगा अया आनमे ॥
 सो आशक है छिमे जेहोत आजमे ॥ ३२१ ॥
 सो अयतक हमन अय निगहमान थे ॥
 हमेशा सुमो शाम सो हैरान थे ॥ ३२२ ॥

- કે યે હુકમ અપ્પ સપ્પ તુમન સિર હુવા ॥
 દિયા ધર ખતા તુમ રહો જાકે વાંહાં ॥ ૩૨૩ ॥
- મહેમદ હમીદા સો હસ ધર ભીતર ॥
 ચલા વો જૈનલ ધર્મત કું પકર ॥ ૩૨૪ ॥
- ખોહિત દિનકી માંદગી થી ઉસે ॥
 સુયે ખે ખપ્પર જાકે ભર નીંદ સે ॥ ૩૨૫ ॥
- કે નાગાંહાં વહાં દેવ આયા મગર ॥
 કે જૈનલ ધર્મત કું લીયા દસ્ત પકર ॥ ૩૨૬ ॥
- ખોહિત શોર ફરીયાદ ઉમને કીયા ॥
 કે યે શાહાજાંદા મુજે સુ ચલા ॥ ૩૨૭ ॥
- ખોહિત ખે ફિકર શાહાજાંદા જો થા ॥
 કે આપ્પર વોહી દેવ લેકર ગયા ॥ ૩૨૮ ॥
- પીછે નીંદ સે શાહાજાંદા ઉઠા ॥
 નજીર ના પડી હુર હૈરાં હુવા ॥ ૩૨૯ ॥
- ક્રિયા હાઈ ઉમવખત રોને લગાં ॥
 ફિકર મંદ હો દિલ કું કહેને લગા ॥ ૩૩૦ ॥
- કે અપ્પ જાઈ એમલાક કું કું હુંડ તા ॥
 કે ઉસ દેવકા મુજ ટેકાના ખતા ॥ ૩૩૧ ॥
- જા એમલાક કું યું કર મૈં પયામ ॥
 દિખાવે ઉસી દેવકા મુજ મુકામ ॥ ૩૩૨ ॥

- શ્રો એમલાક અપને ઠિકાને ઉપર ॥
 ખડા દેખતા થા જંગલ ભર નઝર ॥ ૩૩૩ ॥
- પડા શાહાનૈદા ઉસે જખ નઝર ॥
 ખુરજ સે તભી આપ આયા ઉતર ॥ ૩૩૪ ॥
- તભી શાહાનૈદેકું કહેને લગા ॥
 કેં યે શાહાનૈદા ભલા તું કીયા ॥ ૩૩૫ ॥
- અગર જાવતા ઉસ તરફ કું કધી ॥
 તેરા હાલ પામાલ કરતે સર્ભી ॥ ૩૩૬ ॥
- યેહી ખાત શુન શાહાનૈદા ઉસે ॥
 કેં યે સગ યે ડર તું ખતા તા-કિસે ॥ ૩૩૭ ॥
- મેં જા કિલ્લ જમહુરકા સખ લીયા ॥
 પકર સખ ખિરાદર મુસલમાં કિયા ॥ ૩૩૮ ॥
- ભહન ઉનકી મૈને નિકાહમે લીયા ॥
 મુભો રૈજૈ કલમાં કહે દિલ ખુદા ॥ ૩૩૯ ॥
- વલેકિન હકીકત મેરી કાન ધર ॥
 સુતા રાત પહેલી શ્રો મેં ખેખખર ॥ ૩૪૦ ॥
- વહીં રાત પહેલી ઉસી હુર કું ॥
 ગયા દેવ ઉઠાલે ઉસી જાં સું ॥ ૩૪૧ ॥
- તેરે પાસ આયા હું હસ ખાતર નીકલ ॥
 ઉસી હુર સું મે હુવા હુ બે કલ ॥ ૩૪૨ ॥

- સીતાબી સું ઉઠ તું ઇસી વક્ત પર ॥
 લે જા તું મુજે અપ્પ ઉસી આહા પર ॥ ૩૪૩ ॥
 ઉસી હુરકું મેં છુડાવુંગા જા ॥
 સો એમલાક કતરાન હું કર કહા ॥ ૩૪૪ ॥
 કે યે શાહાનૈદા તેરી કયા મળલ ॥
 જો ઉસ દેવ સે તું લાવે નકાલ ॥ ૩૪૫ ॥
 ન જનો કે જમહુર માગીદ કોન ॥
 થુંહી જીવ અપના સો ખોતા હે કુન ॥ ૩૪૬ ॥
 કે સદ ગજ ઉસે કદ સો આલાક હૈ ॥
 ખુલંદ વો ખરા ઐર સોવહમનાક હૈ ॥ ૩૪૭ ॥
 તબી શાહાનૈદા યુમે હો મગર ॥
 ફિ કાફર તું ઉસકી ખડાઈ ન કર ॥ ૩૪૮ ॥
 સો તલવાર તપ્પ હાથમે કાડ કર ॥
 અબી માર દાલુંગા હસ ખાત પર ॥ ૩૪૯ ॥
 સો એમલાક લાચાર દિલમે કહે ॥
 યુસા યે ક્રિયા અપ્પ મુજે મારને ॥ ૩૫૦ ॥
 ઉસી વક્ત શાહાનૈદે કે સાથ વો ॥
 સિતાબી ચલા વો હમરાનૈ હો ॥ ૩૫૧ ॥
 કુવે પર ઉસી જાં જાં દેવથા ॥
 સો એમલાક ઐર શાહાનૈદા ખડા ॥ ૩૫૨ ॥

- કુવેકે સીર પર બડા ફિક પથર ॥
 ઉસી દેવને વાંહાં રખાયા મગર ॥ ૩૫૩ ॥
- કહા શાહાનૈદે ને એમલાક કું ॥
 ઉઠા દુર કર હસ પથર કું સો તું ॥ ૩૫૪ ॥
- ઉસી વકત એમલાક ઘોડે સે ઉતર ॥
 ગયા દુર કરને કુવે કા પથર ॥ ૩૫૫ ॥
- ક્રિયા જોર જોને પથરકે ઉપર ॥
 લહુ મે ચલા નાક સે જુદ તર ॥ ૩૫૬ ॥
- વો હરગીનૈં પથર કું હીલા ના રખા ॥
 તબી શાહાનૈંદા ઉસે જો કહા ॥ ૩૫૭ ॥
- તેરા જોર ઝોર પહેલવાની કાંહાં ॥
 ગદ મય તેરી જવદાની કાંહાં ॥ ૩૫૮ ॥
- કે હસી જોર પર હસિકા આશક થા ॥
 બરી મરદુમી એ જો તેરી દિખા ॥ ૩૫૯ ॥
- સો એમલાક શાહાનૈંદે કું હું કહા ॥
 ન મુજ મે સો કું જોર બાકી રહા ॥ ૩૬૦ ॥
- અગર માર ડાલો વ યા બખ્શ દે ॥
 મેરા જોર અપ્પ તો કું ના ચલે ॥ ૩૬૧ ॥
- કે હસિ આશકી સે મુનૈંર મેં ગયા ॥
 મેરા જીવ જુરસે મેં કું ના રહા ॥ ૩૬૨ ॥

- મુજે જોર કરને કું તુ ફરમાઈ ગા ॥
 મેરા જીવ ઉસવખત નિકલ જાગા ॥ ૩૬૩ ॥
 નહી તાકત અપ્પ મુજ મેં પથર ઉપર ॥
 મેરા જીવ અપ્પ નાક સે જતા ચુઝેર ॥ ૩૬૪ ॥
 કે શાહાજાદે ને ફિર કહા ઊસકે તાઈ ॥
 મેરે જોર કી મરદી અપ્પ દેખ વંઈ ॥ ૩૬૫ ॥
 િહી પાત કેહે શાહાજાદા ઉતર ॥
 વજેન દેખ પથર કા ખુદા યાદ કર ॥ ૩૬૬ ॥
 પકડ ઉમ પથરકું ઉઠાયા ઉઝાલ ॥
 મો દમ ગજ કુવે સે ડાલા પરાલ ॥ ૩૬૭ ॥
 દેખા જોર એમલાક હેરાં હુવા ॥
 તબી શાહાજાદે ને ફિર યું કહા ॥ ૩૬૮ ॥
 કદમ તેરા ઐર મેરા દોનું મિલા ॥
 દોનું કું મિલાકે ગરેહે જો દિલા ॥ ૩૬૯ ॥
 કહા શાહાજાદા ફિર એમલાક કું ॥
 જીતર ઇસ કુવે કે મો દરમીયાન તું ॥ ૩૭૦ ॥
 દીયા ફિર તો એમલાક ને યું જવાપ ॥
 અગર મારના હૈ તો તું માર આપ ॥ ૩૭૧ ॥
 મુજે નહીં હૈ તાકત કુવે કે અંદર ॥
 કર્ જાકે ઇસ દેવ પર મેં નઝર ॥ ૩૭૨ ॥

(३६)

कहा शाहजहाँदा कमंद हाथ धर ॥
 उतर ता हुं मैं धस कुर्वेके अंदर ॥ ३७३ ॥
 गुरसा पेड़ित भारी तेरा है मंडी ॥
 संभाला सो मुजसे न नवे कभी ॥ ३७४ ॥
 सुनी शाहजहाँदने ये उरसे आत ॥
 उठा कर लया पथर तय अपने हाथ ॥ ३७५ ॥
 कुर्वेके कीनारे रया सील कुं ॥
 कमंद का फि छेरा आंधा उरसे ये ॥ ३७६ ॥
 कमंद का दुल छेरा आंधा कमर ॥
 कहा आत रय जोल मेमलाक पर ॥ ३७७ ॥
 कुर्वेके अंदर मैं पोड़ियुंगा नय ॥
 कहंगा न नारा सो मैं तीन तय ॥ ३७८ ॥
 शुनेगा अवल नारिका आवाँज तुं ॥
 तो खुं नन दिल लीय खुं करेके तुं ॥ ३७९ ॥
 देया देवकुं मैं ये दमे मुजे ॥
 ये सुन कान धर मैं डेहेता तुजे ॥ ३८० ॥
 दुल नारा फिर और मैं नय कहं ॥
 तो खुं नन दिलने मैं उरसे लहं ॥ ३८१ ॥
 तीजे नारे का नय आवाँज तु सुने ॥
 तो परहक समज कतल किया मैं उसे ॥ ३८२ ॥

- યહી સુખન ખે ખાત કે શાહાનૈદા જભી ॥
 કુવે મે કમંદ ડાલ ઉતરા તભી ॥ ૩૮૩ ॥
 કુવેકે અંદર ચક ખરા ગાર થા ॥
 અનદારા ખહુત ઐર વહમનાક થા ॥ ૩૮૪ ॥
 મહંમદ હમીકા ઉસી ગાર મેં ॥
 ખડે રહે નઝર કી ઉસી આહા મે ॥ ૩૮૫ ॥
 કદમ ખીસા ઇરસે જો આગું ચલા ॥
 ઉસી ગાર મે ઘર ફિક દીમિન લગા ॥ ૩૮૬ ॥
 સો દરવાઝે કા કુકલ મજબુત વાર ॥
 જરાથા વાંહાં પર વોહી નાખી કાર ॥ ૩૮૭ ॥
 સો આતિ હજીરત અલી પાસકી ॥
 વોહી શાહિનૈદે કું મુખ યાદ થી ॥ ૩૮૮ ॥
 દુઆ પડે દરવાઝે કે કુકલ પર ॥
 ખુદકે હુકુમ સે ખુલા ભી વો દર ॥ ૩૮૯ ॥
 ચલા શાહાનૈદા ઉસ ઘર મને ॥
 તખ્ત દેખ અટકા સો ઉસ બંદ મને ॥ ૩૯૦ ॥
 વોહી દેવ ઉસ તખ્ત કે જા ઉપર ॥
 ખુસી સાથ વો વાંહાં રહા ખાખકર ॥ ૩૯૧ ॥
 ખરા કદ ઉસીકા સો ગજ સૌ અથા ॥
 લંખે પાંઉ કર વે જો સુતા અથા ॥ ૩૯૨ ॥

સીના સમ સુદે ઉસકા થા નાફ લગ ॥	
કમર સમ સીઆથી ઉસે પાંડે લગ	॥ ૩૯૩ ॥
તભી શાહજાદા ઉસે દેખ કર ॥	
ક્રિયા યાદ સુખદાનકું ઐર પદર	॥ ૩૯૪ ॥
પ્રુદાકી સીકત કર ખડા હો રહા ॥	
કે યા રમ તું ઐસા કદ પદિદા ક્રિયા	॥ ૩૯૫ ॥
ઉસિ દિ કે કિનારે દખા ગેર કર ॥	
તખત પાસ મહાયુગ હાજરદ તર	॥ ૩૯૬ ॥
જો દેખે તો માહાયુગ રાવે જૈર જૈર ॥	
બાંધે હાથ ઉસકે વોડી નામ્બીકાર	॥ ૩૯૭ ॥
તભી શાહજાદા ઉસે દેખ કર ॥	
દેનું હાથ બંદમે દીઠ ખોલ કર	॥ ૩૯૮ ॥
કમંદ પાસ લાઈ ઉસી હુર કું ॥	
ઉબલા પરા ધરમે ઉસ ગુરસું	॥ ૩૯૯ ॥
પીછે હાથ તરવાર લે કાર કર ॥	
ઉસી દેવ કે આ સીરાને ઉપર	॥ ૪૦૦ ॥
ક્રિયા કરદ માફ હસી દેવ કું ॥	
વલેકિન પડા યાદ ઉસ કોલ કું	॥ ૪૦૧ ॥
હસે માર કર જાઉં ગા બાપ કન ॥	
જો પુછે તો વો મેં કહું ક્રિયા સુખન	॥ ૪૦૨ ॥

(૪૨)

ધસી દેવકું કિસ વળે માર કર ॥	
એ ફરજીદ તુજને કિયા કેયા હુન્નર	॥ ૪૦૩ ॥
કભી આપ પુછે તો શરમંદગી ॥	
રહે ઉમર બાકી સભી જીંદગી	॥ ૪૦૪ ॥
સુતેકું અભી મેં જો માઈ કભી ॥	
એ ફરજીદ તુમ કિયા કીયે બાહાદુરી	॥ ૪૦૫ ॥
મુખે મરદ કું માર તુંમ આયે હો ॥	
એ મરદાંતગી નઈ જો તુમ લાયે હો	॥ ૪૦૬ ॥
સોઅે કું અગર મેં જા માઈંગા ॥	
તો ઉનકે આગે જુઠ કીડે બોલુંગા	॥ ૪૦૭ ॥
એહી ખુબ હેગા જો હુસીઆર કર ॥	
કઈ દેવ કે સામને મેં નઝર	॥ ૪૦૮ ॥
પાછે શાહાજીદા ઉસી પાડંપર ॥	
જગાડે સો તલવારકી નોક કર	॥ ૪૦૯ ॥
લગાઈ ઉસે નોક તલવારકી ॥	
આંગણ આર ઉમ પાડંમે જા ધુસી	॥ ૪૧૦ ॥
ઉસી દેવકું કુછ અપ્પર ના હુવા ॥	
મહંમદ હનીફા અજબ હો રહા	॥ ૪૧૧ ॥
દેખા દેવ તો જાગતા અબ નહી ॥	
સીરાને સે આ કર નીદા હું કીધ	॥ ૪૧૨ ॥

ક્રિયા નારા આકર ઉસી કાન પર ॥	
લગા કાંપને વો સો આંદર જીગર ॥ ૪૧૩ ॥	॥ ૪૧૩ ॥
વોહી દેવ તખ ખાખસે હો હુશીઆર ॥	
દેખા શાહાન્નૈદા તખત કે કિનાર ॥ ૪૧૪ ॥	॥ ૪૧૪ ॥
લગા દેવ પુછને ઇસી જાએ કિહું ॥	
તુને રાહ ઇસ જાહકી પાઈ કિગિં ॥ ૪૧૫ ॥	॥ ૪૧૫ ॥
નઝર કર જે મહબુબ કું દેખા તબિ ॥	
કે હૈ આસક આખુસે જારિ સહી ॥ ૪૧૬ ॥	॥ ૪૧૬ ॥
જલાયા તખ આયા ઉસી દેવ કું ॥	
ઉઠાયા ઉને એક પથર શંગ કું ॥ ૪૧૭ ॥	॥ ૪૧૭ ॥
કે પથરકા યા ભાર શો ચારખત ॥	
ચલાયા ઊંને શાહાન્નૈદે કે કધન ॥ ૪૧૮ ॥	॥ ૪૧૮ ॥
તબી શાહાન્નૈદા ઉસે દેખ કર ॥	
કહા તખ ખુદા યે તેરી રેહમ કર ॥ ૪૧૯ ॥	॥ ૪૧૯ ॥
હમીકા ખુદા પાસ માંગી દોવા ॥	
રખા તખ ખુદાને સો ઉનકું બચા ॥ ૪૨૦ ॥	॥ ૪૨૦ ॥
કહા ફિકર હૈ યા ઝિલાહી તુજે ॥	
ઇસી દેવ કાફર સે બચાના મુજે ॥ ૪૨૧ ॥	॥ ૪૨૧ ॥
બચાયા ખુદાને સો શાહાન્નૈદેકું ॥	
પથર જે લગા સો વે દીવાર કું ॥ ૪૨૨ ॥	॥ ૪૨૨ ॥

(૪૪)

ઉઠા શાહાજીદા તભી ખેંચ કર ॥	
લગકર દધિયા વાર ઉર દવે પર	॥ ૪૨૩ ॥
દયે દેષી કા વાર હવાકું સો જાળ્ય ॥	
લગાઈ દધિ ગરદન મેં તળવાર તાપ	॥ ૪૨૪ ॥
હુવા તન જીદા શરસે તી દેવકા ॥	
તરપને લગા આકમેં મરદુદકા	॥ ૪૨૫ ॥
વોહી દેવ ખોલા સો શાહાજીદા કર ॥	
લગા વાર દુળ મુજે પુરા કર	॥ ૪૨૬ ॥
કહા શાહાજીદા ઉસે ફિર લખન ॥	
કે એ તું મુજે કયા સિખ્યાતા કમીન	॥ ૪૨૭ ॥
તરપ કર ઉમી દેવને જીવ દિયા ॥	
મહેમદ હનીફને નારા ક્રિયા	॥ ૪૨૮ ॥
સુના જાળ્ય અવાજ નારિકિ એમલાકને ॥	
વો કાફર સમજ અપમ દિલ મને	॥ ૪૨૯ ॥
કે શાહાજીદે ને દેવ મારા સહી ॥	
ફિકર મંદ હુવા આપ દિલમે વહી	॥ ૪૩૦ ॥
સો એફિર શાહા દેખે ધરકે ભીતર ॥	
ખોહિત માલ ઉસ જાએ પડા હૈ મગર	॥ ૪૩૧ ॥
અજાએખ વ અનવાં કે સામાનકું ॥	
ક્રિયા શાહાજીદેને ચેકજ સમી	॥ ૪૩૨ ॥

(४५)

- येसे मे देया महा अक संदुकुं ॥
 के संदुक पुश असुख मरगुपकुं ॥ ४३३ ॥
 ने कुछ चीन्हे ताई वां पर अये ॥
 सो शाहान्हे सो सु संदुक मे सय दहरे ॥ ४३४ ॥
 ली संदुकमे पे परी नेक जाणत ॥
 के संदुक कुं कुछ किता है सज्जत ॥ ४३५ ॥
 शरत किया फिर सो अमलाक अय उपर ॥
 कमंद अय कर तुं निकाण उपर ॥ ४३६ ॥
 कमंद साथ संदुकुं पे आनंद कर ॥
 सो अमलाक संदुक अय नेर कर ॥ ४३७ ॥
 सो अमलाक आला हनीका के ताभ ॥
 हनोअ देव मारा तुं या नहीं ॥ ४३८ ॥
 कुवेके अंदर शाहान्हेदा अडा ॥
 के आ देय तुं अग ये मारा पडा ॥ ४३९ ॥
 वो संदुक लीया तय उने अय कर ॥
 जडाया उमे कुइल मज्जुत कर ॥ ४४० ॥
 कुइल तोड देया तो माम्मासुक महा ॥
 अयस जन दिलमें पुसी हो रहा ॥ ४४१ ॥
 सिताली घोडे यड वे धरकुं यला ॥
 वो संदुक का भाल लेकर यला ॥ ४४२ ॥

- हुवा भेहोत पुरुषहाज उखी साथ मे ॥
 जे लीमा न जये कुछ पातमे ॥ ४४३ ॥
- हुवी सुंद मुदत सो हरान था ॥
 समो रानै दिलमे वही धीमानथा ॥ ४४४ ॥
- मुसकत से माहजुप्य धस साथमे ॥
 के आनेज गप्य हुहा मेरे हाथ से ॥ ४४५ ॥
- सुनो शीर हकीकत अहुत दहीन सु ॥
 प्युदा कि कुदरत पर रप्य मान तु ॥ ४४६ ॥
- भुत दिन हो गहा कुवे के अंदर ॥
 किया शाहानैदेने दिल मे झिंकर ॥ ४४७ ॥
- कमंद कुं न डाला सो अमलाक ने
 लगे राने महजुप्य के यादमे ॥ ४४८ ॥
- तभी शाहानैदेने थुं कर कहा ॥
 के संधुक लेकर वो काकर गया ॥ ४४९ ॥
- भेहोत गममे शाहानैदा हैरां हुवा ॥
 वो राने के सप्य होस अपना दिया ॥ ४५० ॥
- जप्य अमलाक संधुक लेकर गया ॥
 देयो झिंके शुभहान करता है केया ॥ ४५१ ॥
- वो शाधी सुं मतजुप्य हुवा सप्य सहज ॥
 कमंद उस कुवे पर गया था सो भुल ॥ ४५२ ॥

ધોડા શાહાજીદા ચરતા અથા ॥	
કુવેકે વેા આમપાસ ફિરતા અથા	॥ ૪૫૩ ॥
હો હરિાન ધોડા અપસ દિલ મને ॥	
વેા ધોડા આયા હૈ કુવે કે કને	॥ ૪૫૪ ॥
નઝર ચોતરફ વે સો કરને લગા ॥	
સો અમલાકકું ખેહિાત હુડન લગા	॥ ૪૫૫ ॥
ધોડેને ન દેખા કીસીકું વંહા ॥	
પકડ દાંત સે ઉને લીતા કમાં	॥ ૪૫૬ ॥
કમંદકુ લેયા આપને દાંતુ પકર ॥	
સો લટકા દિયા ઉસ કુવે કે અંદર	॥ ૪૫૭ ॥
લગા ચરને ફિર ધાસ મથયુલ હો ॥	
ન લાયા અપસ કું કુવે પાસ વે	॥ ૪૫૮ ॥
પહી શાહાજીદા ફિકર તાપ મે ॥	
કે સરદાર આલં મ દેખા ખાખમે	॥ ૪૫૯ ॥
દિખાયા જમાલ ઉનકા આ ખાખમે ॥	
કિયા અરજી શાહાજીદા ઉનકે કને	॥ ૪૬૦ ॥
અરજી વે કિયા ખાખમે ઉસ મુકામ ॥	
હો સરદાર સખ મુરસલું કે તમામ	॥ ૪૬૧ ॥
મેરી અરજી કુછ દસ્ત ગીરી કરે ॥	
મેરે હાલ પર તુમ મોહાખત ધરે	॥ ૪૬૨ ॥

- કહા જિ ફરજેદ નહો કુંજ ગમ રખ્યા ॥
 જગ્યા મેં ખુદા જો દીયા જો બહો ॥ ૪૬૩ ॥
- વલેકન કમદ હૈ વાહી તુમ કને ॥
 લટકતી હૈ આંદર કુવેકે મને ॥ ૪૬૪ ॥
- અસારત દીયે ઉનકું આંખા ખોલ કર ॥
 કમંદ દોખ લટકતી કુવેકે આંદર ॥ ૪૬૫ ॥
- વોહી શાહાજાંદા કમંદ કું પકર ॥
 નિકલ ભાર આયા કુવેમે ઉપર ॥ ૪૬૬ ॥
- ઘોડેકું જો દોખા કમંદ કે કને ॥
 દોનુ હાથ રાખે કમંદ કે કને ॥ ૪૬૭ ॥
- વોહી શાહાજાંદા ઘોડે પામ આ ॥
 બોહિત ખુશ દિલીએ ઘોડે મું મિલા ॥ ૪૬૮ ॥
- કિયા તખ ખુદાકા બોહિત વહાં શુકર ॥
 ઘોડે પર કિયા જીન બાદી કમંર ॥ ૪૬૯ ॥
- હુવે સવાર ઘોડે ઉપર જીત કે ॥
 અલે ધર નઝર કિલ્લે એમલાક કે ॥ ૪૭૦ ॥
- વજે ફિર ફિકર હું કરી દિલ અપન ॥
 કે અવલ મેં જાણું જો જમહુર કન ॥ ૪૭૧ ॥
- જો જમહુર ભી આયા થા ઉસ જંગલમે છલ ॥
 યહી શાહાજાંદેકું હુડણુ બદલ ॥ ૪૭૨ ॥

દેખ્યા શાહાજીંદે કું રાહ મે મિલા ॥	
તપ્પ જમહુર શાહાજીંદે કું યું કહા ॥	॥ ૪૭૩ ॥
કેઈ શાહાજીંદા ભલા તું ક્રિયા ॥	
જો વેા દેવ મરદુદ કન ના ગયા ॥	॥ ૪૭૪ ॥
તબી શાહાજીંદા દિયા યું જવાપ ॥	
સો જમહુર કું તપ્પ કહા બા સવાપ ॥	॥ ૪૭૫ ॥
પુકેલે મહમદ કે ઉસ દેવ કું ॥	
મીલાયા હું દોજીપ મે યું માન તું ॥	॥ ૪૭૬ ॥
તુમારી ભલન કું કુવે સે નિકાલ ॥	
દિયા હું કુવેસે ઉસે ભાર ઝાલ ॥	॥ ૪૭૭ ॥
વલેકિન એમલાક મરદુદ સહી ॥	
દગા દે મુજે લે ગયા હૈ વહી ॥	॥ ૪૭૮ ॥
કે સંદુક થા ફિક કુવેકે મને ॥	
જોરોનકદ અસવાપ સપ્પ ઉસ મને ॥	॥ ૪૭૯ ॥
વેા સંદુક મેં ઉસ પરી હુર કું ॥	
ખીઠા કરે વે સંદુક મેં મહે પુર કું ॥	॥ ૪૮૦ ॥
વેા કાફર એમલાક મુહીપ લે ગયા ॥	
જલાયા બોહિત ઉસને મેરા હીઆ ॥	॥ ૪૮૧ ॥
કે જાગ્યા અપ્પ મેં ઉસે હુંડ ને ॥	
કહી ખાત તપ્પ વે સો જમહુર ને ॥	॥ ૪૮૨ ॥

- ਪੋ ਅੰਮਲਾਕ ਭੀ ਆਹਿਤ ਆਸ਼ਕ ਥਾ ॥
 ਪਲੇਕਿਨ ਹਮਨ ਸੇ ਪੋ ਫਰਤਾ ਅਥਾ ॥ ੪੮੩ ॥
- ਕੁਭੀ ਚੁਸ ਕਿਲੇ ਸੁੰ ਨ ਆਧਾ ਚਫਰ ॥
 ਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਹਰਗੀਯੰ ਧੁਫਰ ਸੇ ਯੁਯੰਰ ॥ ੪੮੪ ॥
- ਚਿਠੀ ਆਤ ਜਰਮਫੁਰ ਕਰਜੇ ਲਗਾ ॥
 ਏ ਨਾਗਾਹ ਗਰਦ ਕਿ ਘ ਭਿ ਸੁਮਾ ॥ ੪੮੫ ॥
- ਸੋ ਉਸ ਗਰਦ ਕਾ ਧਾਂਹਾਂ ਸੇ ਗੋਗਾ ਫੁਧਾ ॥
 ਏ ਜਰਮਫੁਰ ਸਾਹਾਯੰਫੇ ਕੁੰ ਖੁੰ ਕਲਾ ॥ ੪੮੬ ॥
- ਤਭੀ ਸਾਹਾਯੰਫੇ ਦੇਯਾ ਅਧ ਤਰਕੁ ॥
 ਪੋਛੀ ਗਰਦ ਜੁਰਾਨੀ ਫੀਸੀ ਹਰ ਤਰਕੁ ॥ ੪੮੭ ॥
- ਕਲਾ ਸਾਹਾਯੰਫੇ ਨੇ ਜਰਮਫੁਰ ਕੁੰ ॥
 ਫੀਸੀ ਗਰਦ ਕੀ ਆਤ ਤਰ ਸੇ ਕਲਾ ॥ ੪੮੮ ॥
- ਧੇ ਭਾਢੀ ਹਮਾਰੇ ਹੈ ਹਮਸੇ ਘੰਰ ॥
 ਫੀਸੀ ਗਰਦਕੁੰ ਧੁਮ ਸੋ ਦੇਯਾ ਘੰਰ ॥ ੪੮੯ ॥
- ਘੰਰ ਭਾਢ ਹੈ ਸਾਹਾ ਹਸਨ ਘੋਰ ਫੁਸੇਨ ॥
 ਅਲੋ ਅਧੇ ਸੇ ਜਨ ਮੀਲੇ ਅਧ ਅਧਨ ॥ ੪੯੦ ॥
- ਰਵਾਨਾ ਫੁਧੇ ਆਧਿ ਯੁਸਹਾਲ ਸੇ ॥
 ਮਿਲੇ ਪੇਸ਼ ਜਨਕੇ ਅਧਨ ਭਾਢ ਸੇ ॥ ੪੯੧ ॥
- ਮਹੰਮਦ ਹਨੀਫ਼ ਤਧ ਧੋਤੇ ਸੇ ਭਿਰ ॥
 ਕੰਰੇ ਫਰਤ ਯੁਸੀ ਸੋ ਭਾਧੁੰ ਕੁੰ ਤਰ ॥ ੪੯੨ ॥

- હમન ઔર હુસેન સાહા રસુલે જમાલ ॥
મહમદ હમીદને કિયે તપ મકાલ ॥ ૪૬૩ ॥
- કહા મય હમીદે ઉનમે અપના હવાલ ॥
જો પુછે ઉમીદા વાંદાં દે મવાલ ॥ ૪૬૪ ॥
- જો કુછ ઉનપર યુજૈરા કહા મય ખતા ॥
વલે ઉનકે આગે રખા ના છુપા ॥ ૪૬૫ ॥
- વેલી ખાત સુત તપ હમન શાહ જવાન ॥
કહા મય હમીદા સે અપના ખયાન ॥ ૪૬૬ ॥
- કહા ભાઈ હજૈરત અલી ભી નિકલ ॥
ગચ્છે હૈં વે એમલાક કે કિલ્લે પરચલ ॥ ૪૬૭ ॥
- અમહાખી હજૈરાં ગચ્છે લેકે સાથ ॥
મહમદ હમીદ ને સુતી તપ યે ખાત ॥ ૪૬૮ ॥
- હમન ભી જુ નિકલેં હૈં હુડન અહલ ॥
કે કિલ્લે જમહુર કે જાવે સો અલ ॥ ૪૬૯ ॥
- તીનુ ભાઈ મીલ તપ કિયે યે સુખન ॥
કે જમહુર કે સાથ હુતા અપન ॥ ૫૦૦ ॥
- રવાન હુવે જપ્પ યો આઈ જને ॥
સો પૌહોચે વો હજૈરત અલી ક કને ॥ ૫૦૧ ॥
- તીમા શામ કે વખત પૌહોચે સભી ॥
સો હજૈરત અલીને અપ્પર યે સુતી ॥ ૫૦૨ ॥

(੫੨)

ਉਸੀ ਧਾਯਤ ਨਾਯ ਸਾਹਾ ਫੁਲ ਫੁਲ ਸਵਾਰ ॥

ਮਥੁੰ ਕੁ ਗਲੇ ਲਾਯਿ ਐਰ ਦਰ ਤਿਨਾਰ ॥ ੫੦੩ ॥

ਸਿੰਕਤ ਐਰ ਸਨਾ ਘੋਡਿਤ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ॥

ਮਹੰਮਦ ਹਜੀਫ਼ ਦੇਖ ਫੁਜ਼ਨ ਲਗੇ ॥ ੫੦੪ ॥

ਜੇ ਯੁਯੰਗੀ ਹਕੀਕਤ ਜੋ ਤੁਮ ਸਯ ਕਹਿ ॥

ਫਿਰਸਾ ਏਯਾ ਹੈ ਯੁਯੰਗੀ ਸੰਘੀ ਤੁਮ ਕਹਿ ॥ ੫੦੫ ॥

ਮਹੰਮਦ ਹਜੀਫ਼ ਨਾਯ ਉਟੇ ਆਲ ਕਰ ॥

ਹਕੀਕਤ ਜੇ ਯੁਯੰਗੀ ਕਹੀ ਸਰ ਯ ਸਰ ॥ ੫੦੬ ॥

ਉਸੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸਯ ਹਕੀਕਤ ਕਹਿ ॥

ਜੋ ਹਜ਼ੋਰਤ ਅਲੀ ਨੀ ਯੁਸੀ ਹੋ ਰਹਿ ॥ ੫੦੭ ॥

ਹਜ਼ੋਰ ਆਖ਼ਰੀ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰ ॥

ਕਿਯੇ ਪੈਡੇਲਵਾਨੀ ਉਸੀ ਦੇਵ ਪਰ ॥ ੫੦੮ ॥

ਖ਼ਤੀ ਤਿਕ ਘਟਿ ਸਯ ਯ ਪੇਸ਼ੇ ਪਦਰ ॥

ਏ ਸਾਹਾਜ਼ੰਦੇ ਕੁ ਨਾਯ ਦੇਖਾ ਗੋਰ ਕਰ ॥ ੫੦੯ ॥

ਯੋ ਰੰਗ ਰੁਪ ਉਨਕਾ ਜੋ ਨਾਯਦਿਲ ਹੈ ॥

ਨਾਯੀ ਸਾਦ ਹਜ਼ੋਰਤ ਅਲੀ ਯੋ ਕਹਿ ॥ ੫੧੦ ॥

ਯੁਧਾ ਨੇ ਅਮਨ ਸੇ ਰਾਯ ਲਾਯਾ ਮਗਰ ॥

ਯੋਧੀ ਸਾਹਾਜ਼ੰਦਾ ਘੋਡਿਤ ਸੁਕਰ ਕਰ ॥ ੫੧੧ ॥

ਸੰਘੀ ਲਾਯ ਲਸਕਰ ਜੋ ਹਮਰਾ ਫੁਵਾ ॥

ਨੋ ਕਤਰਾਨ ਅੰਮਲਾਕ ਆਖ਼ਰ ਮਿਲਾ ॥ ੫੧੨ ॥

- જો એમલાક વ કતરાં ખડે હાથ જોર ॥
 ગુનાહા અપ્યશ દેવ હમ રહેં હમ ડહુર ॥ ૫૧૩ ॥
 સભી લોક કિલેકે આકર મિલે ॥
 કે કલમા પરહ સખ મુસલમાં હુવે ॥ ૫૧૪ ॥
 જો હજીરત અલી સખકુ હમરા લે ॥
 વો હજીરત મદીને કું આઈ ચલે ॥ ૫૧૫ ॥
 કે સરદાર આલમ મદીને જો આ ॥
 કે દરગાહ મેં સુખહાન કે મુજદા ક્રિયા ॥ ૫૧૬ ॥
 સભી યાર વે હજીરત અલી જખ મિલે ॥
 ગલે મીલ સખું કું મુખારક દીયે ॥ ૫૧૭ ॥
 જો કુછ માલ લાઈ થે ઉસ જાઈ કા ॥
 ગરીબાં ફકીરાં કું દીયા સખ લુટા ॥ ૫૧૮ ॥
 હુવે થે મુસલમાન જિતે ઉત કને ॥
 વસીયત નસીહત તખી કી શુને ॥ ૫૧૯ ॥
 કે આગે થે ફિરસા અથા ફારસી ॥
 જો દખ્ખા થે મુશકિલ ફિકર તખ કીયે ॥ ૫૨૦ ॥
 બેઠા થા મેં આપસ મને બે વોહમ ॥
 ખુદાને મેરે દિલ મેં ડાલા ફહમ ॥ ૫૨૧ ॥
 કે થી સખ હકીકત નશર સર સરી ॥
 કે મીસકીન દખ્ખની કયા મુસતરી ॥ ૫૨૨ ॥

(૫૪)

ન દેના કોઈ તાન મેરે સુખન પર ॥
જો કોઈ ઈચ્છે કિરસે કું પરહેગા મગર ॥ ૫૨૩ ॥
જો કુચ ઉચ નમર મે લીખા થા બયાન ॥
વોમીકિ નજમ બાંધ કિયા મેં અયાન ॥ ૫૨૪ ॥
યે મીસકીન કિરસા કિયા હૈ તમામ ॥
દરદ બર મહિમદ અલોહીમ સલામ ॥ ૫૨૫ ॥
યે કિરસે કું જો કોઈ મુનેગા મહી ॥
વોહી દોરત હોવે અલી કા મહી ॥ ૫૨૬ ॥
કે રોજી જાજી કું બહક કે ઈમામ ॥
મુજે મુરખ સું રખના અજી આમે જામ ॥ ૫૨૭ ॥

